

Europæisk modstand mod nye sanktioner mod Rusland, påtvunget af USA's Kongres

28. juli, 2017 – De nye sanktioner mod Rusland, som USA's Kongres har vedtaget, og som påtvinger straffe til europæiske selskaber, der gør forretninger med russiske olie- og gasselskaber, tilbyder en mulighed for virkelige ledere til at samle deres befolkninger omkring deres nationale interesser.

Talsmand for det Tyske Udenrigsministerium, Martin Schäfer, sagde den 26. juli, »Det ville være uacceptabelt af USA at bruge mulige sanktioner som et instrument til at tjene USA's industripolitiske interesser. Tyskland støtter stærkt aftalen om Nordstream-2-ledningen, det har underskrevet med Rusland.«

Præsident for Europarådet, Jean-Claude Juncker, fortsatte, efter den 26. juli at have afliret »EU er fuldt ud forpligtet til sanktionspolitikken«-mantraet, »G7-enhed om sanktioner og tæt samarbejde mellem allierede, er kernen i at sikre den fulde gennemførelse af Minsk-aftalerne. Dette er et fælles EU / USA kernemål. Den amerikanske lov kunne have utilsigtede [sic], ensidige virkninger, der har virkning på EU's energisikkerhedsmæssige interesser. Dette er grunden til, at Kommissionen i dag konkluderede, at, hvis vore interesser ikke i tilstrækkelig grad tages i betragtning, er vi rede til at handle i overensstemmelse hermed inden for få dage.

Hvis USA ikke tager EU's interesser i betragtning og erklærer, at de mulige magtbeføjelser ikke vil blive brugt imod europæiske selskaber, er det sandsynligt, at Kommissionen enten vil anlægge voldgiftssag i WTO eller dømme, at de amerikanske love ikke kan håndhæves på EU-territorium.«

Frankrig kaldte den 28. juli den amerikanske lov for »ulovlig« pga. dens virkning på tredjelande og tilføjede, at den kunne få virkning på europæere, hvis den blev sat i kraft, rapporterede CNN. »Vi har tidligere udfordret lignede lovttekster«, sagde det Franske Udenrigsministerium i en erklæring. »For at beskytte os mod virkningerne på tredjeland af amerikanske love, må vi arbejde på at tilpasse vore franske og europæiske love.«

Allerede den 15. juni rapporterede AP, at Tyskland og Østrig udtalte skarp kritik og truede med gengældelse, hvis USA's seneste sanktioner mod Rusland påvirkede europæiske foretagender, der er involveret i ledninger til russisk naturgas. I en fælles erklæring sagde Østrigs kansler Christian Kern og Tysklands udenrigsminister Sigmar Gabriel, at, alt imens det var vigtigt for Europa og USA at danne fælles front i spørgsmålet om Ukraine, »så kan vi ikke acceptere truslen om ulovlige og ekstra-territoriale sanktioner imod europæiske selskaber« og citerede et afsnit af loven, der kræver, at USA fortsætter med at modsætte sig Nordstream-2 ledningen, der vil pumpe russisk gas til Tyskland under Østersøen.

EIR: Ny, værre bankkrise ved årets udgang?

Følgende artikel forekommer som en lederartikel i seneste nummer af Executive Intelligence Review:

*EIR, 13. juli, 2017 – Marco Zanni, uafhængigt medlem af Europaparlamentet fra Italien, blev i går interviewet af det anti-etablisement, USA-baserede website, *Rogue Money*, af*

sitets stifter »V, Guerilla-økonomen«, sammen med *EIR*'s Harley Schlanger. Zanni fokuserede på to punkter: EU-bankernes og EU-økonomiernes overordnede svaghed, der kræver bankreform, med begyndelse i en Glass/Steagall-bankopdeling, og betydningen af den amerikanske præsident Trumps G20-topmøde med den russiske præsident Vladimir Putin.

Med hensyn til EU og euroen, gennemgik Zanni Italiens kollapsende økonomi for at belyse det overordnede problem. Han sagde, det er ukorrekt at tale om økonomisk genrejsning i Eurozonen – man kan ikke stole på de erklæringer, der kommer fra den Europæiske Kommission eller den Europæiske Centralbank (ECB). Alt imens ECB's udpumpning af likviditet midlertidigt kan have reddet nogle store banker fra fallit, så skete det på bekostning af realøkonomien samtidig med, at det ikke gjorde noget som helst for at adressere de systemiske problemer i Europas For-store-til-at-lade-gå-ned-banker ('TBTF-banker').

I Italien og Spanien er den reelle arbejdsløshedsrate 20 %, og realindkomsten er på 1999-niveau. Den nylige bail-out/bail-in (hhv. 'statslig bankredning' og 'ekspropriering af visse typer bankindsud', -red.) af to venetianske banker og Monte dei Paschi-banken viser den svindelagtige natur af ECB's politik og belyste den kendsgerning, at mange banker ligger inde med uerholdelige niveauer af gæld i form af insolvente lån og derivatobligationer. Der er en voksende vrede i befolkningen mod den Europæiske Kommission og ECB, såvel som også mod den italienske regering for at bøje sig for dem.

Zanni sagde, at der er tiltag i Europaparlamentet, og især i det italienske parlament, i retning af at vedtage en politik for bankreform, som omfatter en Glass/Steagall-bankopdeling, og som hans gruppe støtter. Hvis dette imidlertid ikke sker, forudsiger han en ny, mere alvorlig bankkrise ved udgangen af dette år eller i begyndelsen af 2018 og siger, at dette kunne føre til en italiensk exit af euroen.

Forespurgt om sit syn på Putin/Trump-mødet sagde Zanni, at han

har fulgt Putin »med stor interesse«. Han har et »meget positivt syn« på Trump/Putin-mødet. »Det er ikke hele Europa, der er imod Trump, som medierne prøver at få det til at lyde.« Han sagde, at Europa har brug for stærke, økonomiske relationer med Rusland og Kina, og Trump handler i denne retning. Der er nu en stor mulighed for at skabe samarbejde mellem Europa og Rusland, med Trump som drivkraft, og for at forlænge dette også til Asien.

Zanni sluttede med at sige, at Europa må have fungerende, suveræne stater, i modsat fald vil det mislykkes.

Interviewet[1] vil blive opslået i morgen. *Rogue Money*-websitet følges stærkt af anti-etablissement-netværk, og dets interviews udlægges ofte af andre. Det har et ugentligt, 20 minutter langt interview med Schlanger og opslår hyppigt materiale fra LaRouchePAC, med links til siden.

[1]

<http://www.roguemoney.net/2017/07/13/exclusive-interview-with-marco-zanni-and-harley-schlanger/>

<https://www.youtube.com/watch?v=msiF-NVuJGE>

(35 minutter).

**Tidligere russisk
økonomiminister Viktor Suslov**

advarer Ukraine om mørk fremtid med EU

18. juli, 2017 – Den tidligere russiske økonomiminister Viktor Suslov, der er fra Ukraine, advarede Ukraine om de planer, som de vestlige magter, deres regering er i alliance med, har. Interviewet, der blev udgivet på den ukrainske nyhedssite 2000.ua, er blevet opsummeret af Sputnik.

Suslov sagde, at Vesten anskuer Ukraine for at være en »rambuk« mod Rusland. »Vesten vil forsyne Kiev med dødbringende våben, gratis, og vil influere ukrainsk ungdom ved, blandt andet, at omskrive konfliktens historie.«

Suslov advarer om, at Vesten ikke vil genopbygge Ukraine økonomisk. Økonomisk politik er blevet overtaget af den Internationale Valutafond (IMF), og Suslov formaner, at intet land, der følger IMF's »reformer«, er blevet en højt udviklet, fremgangsrig industrination. Han sagde, at Ukraine bør indse, at det vil blive forvandlet til resurse- og råmaterialekoloni for Vesten.

Selv om nationer tilknyttet NATO har gennemtvunget sanktioner mod Rusland, fordi Donbass og Krim gennem valg ønskede at blive skilt fra Ukraine, hævder Suslov, at både den ukrainske regering og de vestlige nationer ønskede denne adskillelse. Den ukrainske regering ønskede at afslutte konkurrencen om magt fra de pro-russiske styrker i de regioner, der trådte ud. De transatlantiske nationer ønskede at fjerne konkurrence fra eksporten af ukrainsk kul og stål. Af denne grund opmuntrede de Ukraine til at indføre blokade mod import af kul og stål, som udbryderstaterne stadig leverede. USA var tilfreds med at bruge Krims genforening til at angribe Rusland.

Suslov rapporterer, at ukrainsk industri er ved at kollapse, og der er nedgang i skatteindtægter. Halvfems ukrainske

kommercielle banker er lukket. Finansindtægter vokser, men de holder ikke trit med priserne for fødevarer, forbrugsvarer, energi og andre fornødenheder. Der er en massiv omfordeling af offentlig rigdom til fordel for oligarker, monopolister og korrupte myndigheder.

Suslov siger, at der ikke kommer nogen hurtig genrejsning af den ukrainske industri, fordi den er designet til at fungere sammen med den russiske økonomi. Vesteuropas og USA's tekniske krav kan ikke imødekommes uden en storstilet genopbygning og optimering af værktøjer.

Foto: Viktor Suslov.

Rettelse: I Schiller Instituttets Nyhedsbrev af 24. juli er vi desværre kommet til at kalde Viktor Suslov for tidligere russisk udenrigsminister. Han er tidligere russisk økonomiminister. Vi beklager fejlen. (-red.)

Nødsituation omkring flygtninge i Italien nærer spændinger i EU

30. juni, 2017 – En ny bølge af flygtninge rammer nu Italien. Frem til 29. juni var der 25 skibe, der havde bragt 12.000 flygtninge til syditalienske havne i løbet af 48 timer. Så mange som 22 af de 25 skibe var skibe, der blev kørt af NGO, der er berygtede for at »opsamle« rafter med flygtninge i libysk territorialvand. Den italienske regering har officielt taget skridt over for EU og sagt, at det kunne blive tvunget til at lukke sine havne, med mindre andre EU-lande deler byrden med at være vært for disse flygtninge.

Indenrigsminister Marco Minniti, der var på vej til USA, beordrede sit fly omkring og fløj tilbage til Rom for at være oven på situationen.

Premierminister Paolo Gentiloni rejste spørgsmålet under det indledende G20-møde i Berlin og bad andre EU-lande om at hjælpe med at modtage disse flygtninge, og fik varme og tomme ord fra alle. »Vi har internationaliserede redningsoperationer, men modtagelse kommer stadig kun fra ét enkelt land. Dette lægger pres på vores land, men vi har et humanitært aspekt og respekt for loven, og dette vil vi bekræfte. Vi overtræder ikke regler, og vi ønske ikke at droppe et humanitært aspekt. Vi er under pres, og vi beder om konkrete bidrag fra europæerne«, fremførte han.

Italienske medier rapporterer en åben respons fra Tysklands Merkel og en tvetydig respons fra Frankrigs Macron. »Vi vil hjælpe Italien, dette er en nødvendighed, som vi kerer os om«, sagde Merkel. Macron sagde, at Frankrig støtter Italien, men »vi hr spørgsmålet om økonomiske flygtninge, som ikke er et nyt spørgsmål: 80 % af emigranter, der når Italien, er økonomiske emigranter. Vi bør ikke blande de to ting sammen.«

Flygtningespørgsmålet var også fremme, om end det ikke dominerede, på mødet, »EU's Fremtid«, den 28. juni i Bruxelles. Lederen af det italienske Lega Nord, gjorde grin med EU-kommissionspræsident Jean-Claude Junckers erklæring om, at Europa må være rede til at håndtere 250 millioner »klimaflygtninge« i 2050 og sagde: »i Lombardiet i det nordlige Italien har vi i øjeblikket tørke. Vi er også klimaflygtninge. Hr. Juncker bør fortælle os, hvor vi skal tage hen.«

Foto: Norditalien oplever i øjeblikket en tørketilstand. Her, floden Po i 2016.

Italexit og Bælte & Vej drøftet på konference om EU's fremtid i Bruxelles

29. juni, 2017 – En internationale konference om »EU's Fremtid / En ny model for samarbejde mellem Europas suveræne nationer« fandt sted den 28. juni i Europaparlamentet i Bruxelles. Værten Marco Zanni, EU-parlamentsmedlem for Italien, samlede internationale eksperter og politikere for at drøfte alternativer til den Europæiske Unions mislykkede system.

Paneldeltagerne var: Alberto Bagnai fra Pescara Universitet; Liz Bilney, direktør for organisationen Leave.EU; økonom i Lega Nord Claudio Borghi; leder for Kinas Program for Økonomisk Politik (Nottingham) og Universitetserhvervsskolen (Shanghai); samt Giandomenico Majone fra Europæisk Universitetsinstitut i Firenze, og de diskuterede det, Zanni i introduktionen beskrev som »forskellige udtryk for samarbejde mellem europæiske lande«. Fremlæggelserne sluttede med en intervention fra Matteo Salvini, leder af partiet Lega Nord. Før Salvinis indlæg, oplæste Harley Schlanger [tidligere leder af LaRouche PAC i Houston, USA, nu Tyskland] en støtteerklæring til konferencen, der blev sendt af tidligere kampagnerådgiver til Trump, Roger Stone.

Arrangementets hovedformål var, sagde Zanni, at

»åbne en debat og udfordre den retorik, ifølge hvilken EU skulle være den eneste ramme for samarbejde mellem europæiske lande. Vi tror ikke på TINA (There Is No Alternative)-retorikken, og vi vil vise det europæiske folk, at der findes bedre udtryk for samarbejde. Det er mislykkedes for EU at give

fremgang, samarbejde og fred til Europas folk. Så tiden er inde til at tænke på alternativer.»

De mest interessante præsentationer blev givet af professor Bagnai og professor Geraci, med førstnævnte, der fremlagde en original model for at vurdere de økonomiske virkninger af at forlade euroen på den italienske nationaløkonomi, og med sidstnævntes fremlæggelse af politikken bag kinesisk økonomisk udvikling.

Bagnai afslørede de terrorist-scenarier, der fremføres af pro-euro-propaganda og selv akademi-medlemmer, af hvilke nogle gik så vidt som til at forudsige en 40 % 's kollaps af Italiens nationaløkonomi, hvis Italien forlader euroen – som under Anden Verdenskrig!

Han fremlagde to scenarier: en »Basis-case«, i hvilken Italien forlader euroen og ikke ændrer sin økonomiske politik; og en case, hvor Italien forlader euroen og gennemfører kontracykliske politikker. Sådanne politikker ville imidlertid være minimale: blot en genetablering af kvoten for offentlig investering på samme niveau, som før krisen.

I »Basis-case« blev det demonstreret, at Italiens produktion umiddelbart vil falde, men vil rejse sig i løbet af nogle år. I det andet scenario begynder produktionen omgående at stige og når op på en vækst på 4 % på to til fire år. Bagnai demonstrerede, at der ikke ville komme nogen hyperinflation.

Euroen vil falde sammen, sagde Bagnai. Det er derfor

»kriminelt ikke at undersøge et fænomen, der med sikkerhed vil indtræffe. 'Europas fædre' har bygget et hotel uden nødudgange«. »To ting er sikkert omkring Europa«, sagde Bagnai: 1) Det vil slutte: og 2) De, der kører det, ved ikke, hvad de skal gøre. Dette er tragisk.

»Vi har en sådan inkompetent ledende klasse pga. medierne«, fortsatte Bagnai. »Medierne er demokratiets største fjender.«

Vi må blive euroen kvit for at genvinde

»friheden til at gennemføre økonomiske politikker, en frihed, der bliver os nægtet«, erklærede Bagnai lidenskabeligt.

Professor Geraci, der har boet i Kina i 10 år, fremlagde en billede, der »ikke klart opfattes i Europa«. Kinas kamp mod fattigdom er en fantastisk succes, sagde han. Indkomst per person er vokset 100 gange i de seneste fyrré år. Kina intervererede kraftigt med en dirigistisk politik, da det indså, at væksten i varefremstilling det år var nul, og introducerede sin 2025-plan i maj 2015. Produktionen steg omgående. Den kinesiske regering styrer udviklingen med intern migration, med en årlig plan for migration, og bestemmer, hvor mange mennesker, og hvem, der har tilladelse til at flytte fra landdistrikterne ind til byerne.

Så fremragende et billede af Kinas udvikling, han end fremlagde, så advarede Geraci imidlertid om, at Kina, gennem Bælte & Vej Initiativ (BVI), ville blive i stand til at invadere vesten med eksklusive, højteknologiske produkter, som dets industri allerede er i færd med at udvikle.

Claudio Celani intervererede i begyndelsen af Spørgsmål & Svar-sektionen og introducerede sig selv som næstformand i Movisol, som er den italienske gren af LaRouche-bevægelsen. Han adresserede Geracis præsentation og afviste ideen om, at Kina kunne være en trussel og insisterede, at BVI-politikken er et nyt paradigme og en mulighed for udvikling. BVI repræsenterer præcis de kontracykliske politikker, som professor Bagnai var fortaler for i sin fremlæggelse, sagde Celani og rapporterede, hvordan Kina i 2011 havde foreslået den italienske regering at hjælpe med at bygge infrastruktur, for at Sicilien kunne blive »Middelhavets Manhattan«, inklusive havne, lufthavne, forbindelse til det italienske hovedland gennem Messinabroen og højhastighedsjernbaner.

Professor Geraci responderede positivt og takkede Celani for

interventionen, der gjorde det muligt for ham at fremhæve forskellen mellem handelspolitikker og investeringspolitikker. Vi må være årvågne mht. handelspolitikker og kunne forsvare vore produkter, sagde han. Med hensyn til de såkaldte »Green Field Investeringer, så er de velkomne, fordi de skaber jobs, udvikler infrastruktur osv.« Kina er det eneste land i verden, der kan mobilisere kapital, arbejdskraft, råmaterialer og knowhow på én gang, understregede Geraci. Alt imens Italien i mere end et århundrede har diskuteret at bygge den 2 km lange Messinabro, men ikke bygget den, »så byggede man i Shanghai, hvor jeg bor, en 32 km lang bro over havet«. Endnu et eksempel: Da der var et alvorligt jordskælv i Sichuan i 2008 med 100.000 dræbte, var jordskælvsområdet ude på landet, et fire timer lang kørsel plus muldyr, »skabte de et projekt for to tunneller og byggede på tre måneder, hvad der svarer til Mont Blanc-tunnelen, to gange 10 km.«

Det er denne form for projekter, vi bør støtte, sagde Geraci og takkede atter Celani for spørgsmålet.

Under private diskussioner blev det klart, at andre talere havde mere tilbagestående anskuelser mht. Kina, og som grundlæggende set skyldes en forkert opfattelse af økonomi. Dette viser, at »populister« må uddannes. Mødet i Bruxelles var et vigtigt skridt i denne udvikling.

Video: 6 min. klip udlagt af Movisol:
<https://www.youtube.com/watch?v=Nzbd3EXuikQ>

Den tre timer lange konference på enten originalsproget eller med tolkens voiceover kan vælges her: <http://web.events.streamovations.be/index.php/event/stream/beyond-the-eu-a-new-model-of-cooperation-between-european-sovereign-nations>

Ruslandsekspert Rahr siger, Putin og Trump vil have lange møder under G20-topmøde

24. juni, 2017 – I et interview med RT i Potsdam i forbindelse med Russisk-tysk Forum den 22.-23. juni, sagde forskningsdirektør og ruslandsekspert, Alexander Rahr, at han er overbevist om, at G20-mødet mellem Putin og Trump vil finde sted, og at de to ledere vil have et langt møde. »Jeg håber, mødet vil finde sted. Der er kræfter, der ønsker at forhindre dette møde i at finde sted. Jeg tror, det vil finde sted, og at de to mænd vil have lange drøftelser«, hvor de diskuterer samarbejde om strategiske hovedspørgsmål.

Rahr sagde også, mht. dialogen mellem EU og Rusland, »Rusland er gidsel i interne konflikter i EU«.

Der er i øjeblikket ingen kanaler for dialog mellem EU og Rusland, sagde Rahr, men heldigvis har vi Potsdamer-dialogen og mange netværk i Tyskland, hvor folk, der har kendt hinanden i 20-40 år, kan tale sammen.

»Hvis Tyskland alene kunne bestemme mht. de bilaterale relationer med Moskva, ville Tyskland for længst have gjort det. Men vi har en situation, hvor Tyskland er indlejret i en EU-konsensus. Dette gør tingene vanskelige. Folk i Moskva forstår ikke altid dette, men den tyske elite vil ikke ændre på dette, ønsker ikke at ændre det. De vil altid søge konsensus i EU.«

Og i EU, fortsatte han, har vi fem stater, der ikke ønsker at have relationer med Rusland, og endda ønsker at øge sanktionerne. Og vi har fem andre stater, der gerne ophævede sanktionerne i morgen. Rahr nævnte Polen og de Baltiske Lande

som hardliners. EU er splittet i mange spørgsmål, og »Merkels politik, som jeg forstår det, gå ud på at bevare konsensus for enhver pris. Tyskland er bange for, at hvis det markerer sig med en stærk holdning til et bestemt spørgsmål, der kraftigt modgås af andre, så kunne EU ende i en krise.«

»Rusland er gidsel for disse interne konflikter eller, lad os sige, for disse vanskeligheder internt i EU.«

Foto: Alexander Rahr, forfatter og politolog, gav et interview til RT under Potsdamer-begivenhederne.

Hvem pokker ville ønske at blive medlem af EU nu?

3. juni, 2017 – Det gamle paradigmes institutioner smuldrer med omtrent samme fart, som Bælte & Vejs ditto blomstrer på verdensscenen. Lad os tage Den europæiske Union, EU, som et eksempel. Moldovas præsident, Igor Dodon, der talte på et indledende møde på Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum, SPEIF, den 1.-3. juni, sagde, at hans land ikke ville blive et medlem af EU. »Jævne folk stiller tit sig selv det spørgsmål: Hvorfor løbe efter et tog, der taber sine togvogne?«

I samme ånd udtalte Ungarns udenrigsminister, Peter Szijjarto, under en tale for en SPEIF-samling om »Europa og korsvejene: Risici og udsigter«, at EU's sanktioner mod Rusland har været en lodret fiasko. Han sagde, det var vanskeligt at diskutere dette i EU, »fordi, når som helst, vi rejste dette spørgsmål, blev debatten følelsesladet. Men hvis man ser på fakta, må vi erkende, at sanktionerne, både politiks og økonomisk, har været en fiasko. Vi mistede eksportmuligheder til Rusland og

de tidligere sovjetrepublikker for \$6,7 mia. i løbet af de seneste tre år.« Med hensyn til det politiske mål med at opnå »fremskridt« (læs: at få Rusland til at afstå Krim til Ukraine), »har sanktioneerne da hjulpet? Nej«. Han udtalte imidlertid, at Ungarn ikke vil underminere EU's enhed ved at bruge sin veto mod sanktioneerne.

Foto: Moldovas præsident Igor Dodon holder tale på SPIEF.

Frankrig: Leder af Solidarité et Progrès Jacques Cheminade angriber svindelene med 'fælles valuta'; definerer sit eget koncept

Paris, 3. juni, 2017 – I en erklæring af 2. juni forklarer Lyndon LaRouches ven og allierede, tidligere franske præsidentkandidat Jacques Cheminade, den afgørende forskel mellem sit eget forslag om brugen af en »fælles valuta« under den kommende, post-euro-æra, og så det vanvittige sammensurium, der i stigende grad bringes til torvs af andre franske politikere, både fra venstre og højre, og som enten er uvidende eller også lyver med fuldt overlæg samtidig med, at de hævder, de er modstandere af »systemet«. Jacques Cheminades erklæring, der kan læses på det originale franske på hans hjemmeside

<http://www.cheminade2017.fr/Jacques-Cheminade-quelle-monnaie-commune-pour-l-apres-euro> , følger her:

Cheminade: 'Hvilken fælles valuta skal man have i post-euro-æraen'

Debatten mellem de to kandidater Emmanuel Macron og Marine Le Pen den 4. maj demonstrerede den inkompetence, som gør sig gældende mht. behandlingen af et afgørende spørgsmål, der involverer selve vores eksistens. Tidligere, den 2. marts, indikerede en Ifop-opinionsundersøgelse, der blev gennemført på vegne af *Le Figaro* og Robert Schuman Foundation, at 75 % af alle vore medborgere er imod en tilbagevenden til en national valuta. Det er for at forføre disse vælgere, der klynger sig til den overbevisning, at euroen fortsat er en rambuk og en forenkende faktor for vores handel, at de førende, såkaldte »euroskeptikere« har smidt ideen om at »forlade« eurosystemet over bord. Marine Le Pen foreslår således, efter Jean-Luc Mélenchon og Nicolas Dupont-Aignan, at »transformere« 'enhedsvalutaen' (euro) til en 'fælles valuta'.

Deres falske begreb om denne »fælles« valuta er det modsatte af, hvad jeg vil argumentere for. I realiteten indebærer deres forslag skabelsen af et dobbelt monetært system, der ville underordne de nationale valutaer en overordnet »euro/fælles valuta«. Det ville betyde, at al national handel inden for vore grænser ville finde sted i frank, men at handlen med medlemmer af den monetære zone eller medlemmer uden for denne, ville finde sted med en ny type euro, der er transformeret fra en »enhedsvaluta« til en »fælles valuta«. Sidstnævnte ville de facto blive et obligatorisk mellemlid med al handel med udlandet! Og handel uden for de nationale grænser kræver to vekslingsprocesser: fra ens egen, nationale valuta til euro, og fra euro til den udenlandske valuta.

De facto støttet i dag af Jean-Luc Mélenchon, Nicolas Dupont-Aignan og Marine Le Pen, blev dette system introduceret i 1991 af den tidligere højrefløjs-økonomiminister, Edouard Balladur,

bakket op af den britiske tory-premierminister John Major, og af »neo-gaullisten« Philipe Séguin under dennes berømte tale for Nationalforsamlingen imod Maastricht-traktaten i 1992, og bliver nu solgt som et alternativ til »enhedsvalutaen«.

I praksis ville et sådant system blive meget vanskeligt at administrere, især for vore landmænd og producenter, som Emmanuel Macron påpegede under Tv-debatten den 4. maj.

Det ville forvise den nye franske frank til den bedrøvelige status af en blot og bar »lokal valuta«. Selv, hvis kurserne (blandt EU-valutaer) kunne tilpasses med fastsatte mellemrum, for eksempel hver 6. måned, så ville den angivelige genrejsning af national suverænitet i realiteten være illusorisk.

I virkeligheden ville værdien af nationale valutaer i dette kurssystem med en »fælles eurovaluta« stadig blive styret og dikteret af den samme Europæiske Centralbank som i dag, dvs., en total, monetaristisk institution, der grundlæggende set står til tjeneste for de private banker.

Med en sådan »fælles eurovaluta« vier finansoligarkiet sig selv til at være et nyt instrument, der gør det muligt for, at alting kan forandres med det formål at sikre, at intet i virkeligheden forandres.

Det, jeg argumenterer for, er et totalt anderledes begreb om en »fælles valuta«: En tilbagevenden til en »regnskabs-euroenhed«, i lighed med den Europæiske Valutaenhed (ECU), der blev brugt mellem 1979 og 1999. Lige som dengang vil det hovedsageligt være de europæiske institutioner – der i dag totalt må genopbygges på nye fundament – og nationalbanker, der ville beregne og afgøre deres mellemværender indbyrdes ved brug af ECU'en uden, at denne nogen sinde ville erstatte nationale valutaer i international handel.

Med min politik ville nationalstater genvinde deres monetære suverænitet med det formål at udstede statskredit i deres

egen, nationale valuta, og som har til hensigt at tjene menneske og natur, samtidig med, at de indbyrdes koordinerer ved hjælp deres regnskabsenhed, for at forsvare værdien af deres valutaer over for udenlandske valutaer, som aftalt inden for dette system.

Derudover indgår Frankrig i »aftaler om begrænsninger af suverænitet, der kræves for organisering og forsvar af fred«, som det fastsættes i fortalen til vores Forfatning, især mht. virkeliggørelsen af store projekter på europæisk skala og videre endnu, og som udstyres gennem udstedelse af statskredit i hver stat, koordineret med vore partners udstedelse af kredit.

Trump kapitulerer ikke til grøn fascisme i Taormina

27. maj, 2017 – »Seks mod én«: Sådan opsummerede Italiens premierminister Paolo Gentiloni, under den afsluttende pressekonference i Taormina, karakteriseringen af G7-diskussionen om klimapolitik. Traditionelt ville hver af G7-lederne holde en pressekonference, men denne gang aflyste både Trump og Merkel deres. Trump besluttede at holde en tale for amerikanske tropper på Sigonella-flybasen, alt imens Merkel briefede en gruppe tyske journalister.

»Vi har, og ikke kun i Taormina, ikke opdaget internationale politiske udviklinger i de seneste måneder, med udgangspunkt i valget af Trump«, sagde Gentiloni frimodigt. »Amerika er vores hovedallieret; det var det, det er det stadig, og vi må acceptere det amerikanske folks valg. Vi skjuler ikke denne uoverensstemmelse med USA; tværtimod, så kom det tydeligt frem

under vore diskussioner. Men at diskutere er imidlertid altid gavnligt.«

Men, sagde Gentiloni, EU ville ikke desto mindre, ikke flytte sig »1 millimeter« fra klimapolitikken, der blev vedtaget i Paris. Det drejer sig især om Klimafonden. Uden klimafonden kan beslutningerne fra Paris ikke implementeres, forklarede Gentiloni.

Gentiloni blev spurgt om sin aktivisme før G7, med møder med verdensledere som Putin og Xi Jinping.

Gentiloni sagde, han ønskede at videreforme deres synspunkter til G7.

Nogle lokale journalister spurgte polemisk, om han vil lægge de samme kræfter i at sikre, at Syditalien får moderne infrastrukturer (højhastigheds-jernbaner), som han gjorde med Taormina-topmødet (Taormina ligger på Sicilien). Han svarede med at støtte forlængelsen af højhastigheds-jernbanen til Syditalien, men forpligtede sig ikke.

Gentiloni understregede også spørgsmålet om udvikling i Afrika og nævnte den udtørrende Tchad-sø og tilstedeværelsen af afrikanske ledere ved lørdagens samling, men nævnte ikke nogen løsning.

Foto: Præsident Trump holdt en tale for mandskabet og deres familier på den amerikanske flåde-flybase i Sigonella, Sicilien, den 27. maj, efter G7.

EU og USA uenige om frihandel

og klima

26. maj, 2017 – Efter sit møde med præsident Donald Trump i går aftes, sagde formand for Det europæiske Råd, Donald Tusk, under en kort pressebriefing, at »det er ikke hundrede procent sikkert, at vi – dvs., præsidenten og jeg – i dag kan sige, at vi har en fælles holdning, en fælles mening, om Rusland«. Ifølge alle iagttagere var dette en måde at sige, at der hersker dyb uoverensstemmelse mellem EU og Trump om det russiske spørgsmål. Bemærkninger fra Trumps økonomiske chefrådgiver, Gary Cohn, på flyet til Bruxelles, om, at USA undersøger spørgsmålet om sanktioner, alt imens, sagde han, der endnu ikke er nogen afgørende beslutning, læses som endnu en antydning af, at Trump har andre synspunkter om Putin end europæerne. Klimaforandringer og handel er endnu to punkter, hvor der ikke eksisterer nogen fælles holdning mellem EU og USA.

Med dette, og med Trumps uventede kritik af mange NATO-lande, der skylder USA en masse penge for forsvar, eftersom amerikanerne forsvarer Europa uden, at europæerne nogensinde yder en passende betaling, vidste de EU-ledere, der tog til G7-topmøde i Taormina, Italien, i dag, at de måtte forvente det vanskeligste topmøde nogensinde. Det faktum, at Trump mødtes separat med Japans Abe, umiddelbart før G7-topmødet begyndte her til middag, er ikke engang blevet rapporteret af de europæiske mainstream-medier, til trods for, at det indikerer, at Trump også har en dagsorden for Japan, som Europa synes ikke at bemærke.

Foto: Donald-krigen? Det er næppe ærbødighed, de to Donald'er viser hinanden, men de synes at være meget optaget af borddækningen ...

Trump nægter at gå med på G7-topmødets dagsorden for miljøforkæmpelse og frihandel

26. maj, 2017 – De italienske værter for dette års G7-topmøde i Taormina, Italien, har annonceret, at de forventer, slutkommunikatet, der udgives i morgen ved afslutningen af det to dage lange topmøde, vil være mindre end 10 sider langt – i sammenligning med 32 sider efter sidste topmøde. Det skyldes, at »USA ikke ville røre sig af flækken«, sagde diplomater til Reuters, så der bliver ikke meget at sige.

Præsident Trump nægter at gå med på de øvrige G7-landes krav om, at han:

1. Fortsætter Obamas forpligtende politiske engagement over for COP21 Paris-aftalen om klimaforandring; og
2. Fortsætter Obamas britiske politik for frihandelsliberalisme.

»Trump forventes at være fuldt ud lige så klædt på til at gå op imod sine G7-modparter«, som han gjorde det med NATO og EU tidligere på ugen, rapporterede BBC. »Trumps konfronterende holdning over for mangeårige partnere i Europa kastede en skygge over mødet«, sluttede Reuters misfornøjet. »Dette bliver utvivlsomt det mest udfordrende G7-topmøde i mange år«, udtalte EU-rådets formand Donald Tusk.

Den britiske premierminister Theresa May rejste spørgsmålet om terrorisme under fredagens diskussioner, og man forventer et særskilt kommuniké om terrorisme. May meddelte, at hun kun bliver en enkelt dag i Taormina og springer over lørdagens diskussion for at vende hjem til UK.

(G7-landene er: Canada, Frankrig, Tyskland, Italien, Japan, Det forenede Kongerige og USA. Den europæiske Union er også

repræsenteret i G7. Topmødet i Taormina, Sicilien, er det 43. G7-topmøde.)

Foto: Tre af G7-deltagerne: USA's Donald Trump, Italiens Paolo Gentiloni, Frankrigs Emmanuel Macron.

Relationer og konnektivitet mellem EU og Kina vokser

28. mrs., 2017 – I en artikel i dag skrev Fu Jing, vicechef for *China Daily's* Europa-bureau: »Nogle belgiske medier har citeret data og rapporteret, at kinesiske investorer i Belgien har skabt op mod 18.500 jobs for lokale indbyggere... Nogle central- og østeuropæiske lande konfronteres med mangel på arbejdskraft pga. voksende, kinesiske investeringer inden for varefremstilling, ved afslutningen af Den europæiske Unions økonomiske stagnation. I de forgangne fem år har firmaet Huawei f.eks. skabt op mod 12.000 jobs i EU.

Ligeledes i dag meddelte United Parcel Service (UPS), der har hovedkvarter i Atlanta, USA, »tilføjelsen af seks stationer for dets Prioriterede Hel Container Load og Mindre Container Load (FCL og LCL), multimodale jernbaneservice mellem Europa og Kina. De nye stationer vil give kunder, der flytter gods på verdens største handelslinje, flere muligheder for at reducere udgifter til forsyningskæden og et bedre regnskab for kravene til cost/time-in-transit. Stationerne Changsa, Chongqing, Suzhou og Wuhan i Kina blev føjet til de eksisterende kinesiske stationer Zhengzhou og Chengdu. I Europa blev stop i Duisburg, Tyskland, og Warszawa, Polen, føjet til de eksisterende stop i Lodz, Polen, og Hamborg, Tyskland.«

Fu skrev, at, i sidste uge, »blev Belgien og Ungarn fulde

medlemmer af den kinesisk ledede Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, hvilket betyder, at en tredjedel af bankens 70 medlemmer er fra Europa. Og AIIB's udviklingskurs indikerer, at samarbejde mellem medlemmer vil intensiveres for at bringe Asien, Europa og Afrika tættere sammen.«

Foto: Det første fragttog fra Zhengzhou i det østlige Kina til Billwerder intermodale terminal i Hamborg ankom til sin destination den 2. august, 2015, blot 15 dage efter det påbegyndte sin 10.214 km lange rejse.

'Europa' er i færd med at blive irrelevant for Balkanlandene

20. mrs., 2017 – EU og dens institutioner er hastigt i færd med at miste deres tiltrækning for Balkanlandene. Dette blev kun alt for tydeligt under EU's udenrigspolitiske repræsentant Federica Mogherinis nylige rundrejse i området: Makedoniens præsident Gjorge Ivanov gjorde det klart, at han ikke havde store tanker om hendes ideer for, hvordan områdets problemer skulle løses. Hun blev pebet ad, da hun talte for det serbiske parlament, og i Bosnien ønskede de tre præsidenter for de tre etniske hovedgrupper ikke at føre en længere samtale med hende, men mødte hende blot til et formelt møde og fotografering. I Kosova ville Mogherini træde til som mellemmand i de inter-etniske konflikter, men disse brød ud igen, umiddelbart efter hendes afrejse.

De nye partnere for Balkanlandene, der er blevet desillusioneret over EU's »Europa«, er Kina og Rusland, og selv Tyrkiet og visse arabstater er begyndt at investere i

reelle økonomiske foretagender og infrastruktur. Arabiske investorer er i færd med at bygge et helt nyt kvarter i Serbiens hovedstad, Beograd, og tyrkiske investorer spiller en førende rolle i tekstilsektoren i det sydlige Serbien. Selv i Kroatien, der i øjeblikket synes at være områdets mest pro-europæiske land, vil Ruslands Sberbank måske træde til for at redde landets største handelskæde for fødevarer, Agrokor, som »Europa« ikke er interesseret i, selv om firmaet er vigtigt for hele området.

Foto: Federica Mogherini (midten), EU-kommissionens højkommisær for udenrigs- og sikkerhedspolitik, ledsaget af EU-ambassadør til Makedonien, Samuel Zbogor (højre), ankommer til EU's kontor i Skopje, Makedonien, 2. marts 2017. Mogherini var på rundrejse til Balkanlandene fra 1.-4. marts, 2017.

Officiel regeringsrapport: Grækenland befinder sig i en gældsfulde

16. marts, 2017 – Det græske parlaments budgetkontor har udgivet en rapport med titlen, »Gældsfulden«, der blev præsenteret den 15. marts af kontorets leder, Panagiotis Liargovas, og som beskriver, hvordan Grækenland befinder sig i en »gældsfulde« og kræver en gældsrevidering, så vel som også reformer – men ikke nedskæringsreformer.

Alt imens rapporten har alle de samme fejl, som officielle rapporter er kendt for at have, så demonstrerer den ikke desto mindre, at Grækenlands nuværende gældsbyrde er uerholdelig, og at en væsentlig afskrivning af gælden er afgørende. Med en detaljering af økonomiens kollaps erklærer rapporten:

»Alt imens det er lykkedes Grækenland at reducere sit budgetunderskud, og på trods af PSI [»privatsektorinvolvering«] 'hårklipningen' i 2012, så befinder landet sig allerede på syvende år i en økonomisk recession, BNP er skrumpet med omkring 25 %, gælden er røget op til 175 % af BNP, og i særdeleshed er arbejdsløshedsraten høj.« Rapporten fortsætter, at »samtidig er investeringer – der er absolut nødvendige for gennemførelsen af en ny, økonomisk produktionsmodel – faldet signifikant, og selskabers adgang til midler er især problematisk. Denne dystre situation øger også usikkerheden (på et politisk og socialt niveau) og skaber en ond cirkel«. Med en demonstration af dette siger rapporten, at »offentlige investeringer faldt med næsten 50 %, private investeringer med 70 % (fra 49 billion euro i 2007 til 14 billion euro i 2014) ... på lignende vis blev opsparinger (årligt) reduceret med 50 %«.

Under PSI-'hårklipningen' – hvorved udenlandske investorer fik deres fulde betaling – blev de græske banker tvunget til at acceptere en hårklipning af den statsgæld, de lå inde med, og som førte til tab for næsten 50 mia. euro og har tvunget bankerne til tre gange at blive genkapitaliseret. Hertil kommer, at økonomiens kollaps har efterladt banksystemet med misligholdte lån til mere end 100 mia. euro og efterladt bankerne ude af stand til at låne ud til økonomien og gjort dem til en blot og bar »mekanisme, gennem hvilken regeringen indsamler skatter«.

»Hvad betyder alt dette for Grækenland? For det første, så fremføres det, at den overhængende gæld er en enorm byrde for den græske økonomi, og som står i vejen for udsigten til vækst, og en gældssanering er således nødvendig. På den anden side, er nødvendigheden af at fortsætte med strukturreformer (relateret til produktivitet, statslige funktioner og institutioner) også åbenlys, for at fastlægge grundlaget for en økonomisk genrejsning«, konkluderes det i rapportens opsummering.

Rapporten fastslår den pointe, at, når reformer, såsom skattestigninger, simpelthen hen »går helt til at afbetale gælden (i stedet for at komme borgerne og foretagender til gode), så er der en manglende motivering for at gennemføre reformer«.

»En udstrakt 'hårklipping' af gælden er en forudsætning for, at Grækenland kan komme ind på en kurs mod vækst«, fastslår forfatterne i deres konklusioner. Dette ville gøre det muligt for landet at undgå recessionens onde cirkel, og kreditorer »kunne undgå den nuværende blindgyde, hvor lån tilbagebetales med nye lån«, sagde de. »Men en hårklipping af gælden vil, uden yderligere gennemførelse af reformer, i sig selv være ineffektiv; om få år vil Grækenland igen befinde sig på randen af en finanskrisen. Gennemførelse af reformer (inden for diverse sektorer, såsom loven, bekæmpelse af korruption, skatteunddragelse, vedrørende statens funktioner, osv.) bør således fortsætte og udelukke, at Grækenland vil befinde sig i en tilsvarende nødsituation i fremtiden«, siger rapporten.

Den konkluderer med at påpege, at »sådanne betingelser kunne, hvis de ikke løses effektivt, få alvorlige konsekvenser (som f.eks. at sprede krisen til andre eurozone-lande, der også konfronteres med finansielle problemer).

Hollandske valg: Nederlag vendes til 'sejr', EU-stil

16. mrs., 2017 – Den hollandske statsminister Mark Ruttes pro-EU regering har netop lidt et katastrofalt nederlag, som tilhængerne af EU proklamerer som en stor sejr over euroskeptikere. Statsminister Ruttes liberale Volkspartij voor Vrijheid en Democratie (Folkepartiet for Frihed og Demokrati),

VVD, »vandt« det hollandske valg og fik hele 33 pladser af parlamentets 150 pladser, med et tab på 8 pladser. Han 'slog' Geert Wilders parti, Partij voor de Vrijheid (Partiet for Frihed), PVV, der fik 20 pladser og vandt 5 pladser i forhold til sidste valg. Ingen havde faktisk forventet, at Geert Wilders ville vinde; selv, hvis han skulle have vundet med et minimalt flertal, som VVD, ville han aldrig finde koalitions partnere til at danne en regering. Men, som det står, så vandt han 5 pladser!

I virkeligheden led regeringen et dramatisk tab, eftersom dens koalitions partner, Arbejderpartiet, styrtdykkede fra 38 pladser til blot 9. Ruttes koalition mistede altså flere end halvdelen af sine mandater!

Den tyske kansler Angela Merkel, der står over for valg i september, og den franske præsident François Hollande, hvis politiske karriere slutter i maj, udråbte dette såkaldte »nederlag« for Geert Wilders som en stor »sejr« for Europa. (Med sådanne sejre spørger man sig selv, hvad der definerer et nederlag.) Desuden er Eurogruppens finansministre ved at miste deres formand, den hollandske finansminister Jeroen Dijsselbloem, der er medlem af Taber – øh, Arbejderpartiet, der mistede tre fjerdedele af sine mandater, hvilket gør det usandsynligt, at det vil kunne holde på finansporteføljen, ifald Arbejderpartiet er med i den næste regering.

Stemme procenten var 81 %, den højeste i 20 år, hvilket indikerer, at befolkningen i det mindste er politiseret, og 75 % stemte imod regeringen. Stemmerne var noget fordelt over partispektret.

Rutte vil få en endnu mere vanskelig opgave med at danne regering, fordi han skal finde mindst tre koalitions partnere. De andre partier omfatter Kristendemokraterne (CDA), med 19 pladser (op fra 13), D66 med 19 pladser (op fra 12), det pro-Glass/Steagall Socialistparti med 14 pladser (ned 1), og det Grønne Venstre med 14 (op 10 pladser), samt mindre partier

såsom Kristenunionen med 5 pladser, efterfulgt af mindre og nye partier.

Foto: Ved de hollandske stemmeurner: Mark Rutte (venstre) og Geert Wilders.

Narcissistiske »Demokraters« virkelighedstab antager kliniske former. Af Helga Zepp-LaRouche

Og hvor var disse medier og deres ensrettede politikere, da regeringerne Bush og Obama, bakket op af hele det »vestlige værdifællesskab«, i årevis bombarderede staterne i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien og bevæbnede terroristgrupper, og som har kostet over én million mennesker livet og bragt usigelige lidelser over mange millioner familier, og uden hvilken fremfærd den nuværende form for flygtningekrise overhovedet ikke ville have eksisteret?

25. februar, 2017 – Det kollektive hysteri, som har grebet det neoliberale, transatlantiske establishment med hensyn til de dybtgående, strategiske forandringer, som bl.a. manifesterer sig i Trumps præsidentskab og den Nye Silkevejsdynamik, fremviser en ny form for et massepsykologisk fænomen. I en symbiotisk sammensmeltning af gruppetankegang og gruppenarcissisme, fortæber fortællerne for det åh, så demokratiske »vestlige værdifællesskab« sig i verbale udfald af laveste karakter mod anderledetænkende, uden at det i mindste måde falder dem ind, hvor diktatorisk, de opfører sig.

Den utvivlsomt mest dramatiske demonstration af dette kliniske virkelighedstab er den patologiske ophidselse, med hvilken enhver udtalelse fra præsident Trump bliver kommenteret. Et af de seneste eksempler er Trumps tale for Conservative Political Action Conference (CPAC) i National Harbor i delstaten Maryland. Han påpegede det åbenlyse, nemlig, at USA i løbet af de seneste 15 år har givet seks billioner dollar eller mere ud til krige i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, hvilket har resulteret i, at dette område i dag befinder sig i en dramatisk værre tilstand. Hvis de hidtidige præsidenter i stedet for havde tilbragt denne periode ved stranden, ville alle i dag have været væsentligt bedre stedt, og med pengene kunne man have genopbygget sit eget land tre gange. Men medierne fandt altså ikke, at disse betragtninger var værdige til kommentarer og hyperventilerede i stedet for over, at nogle af dem, der tidligere var gået frem med særligt ondsksfulde nyhedsrapporteringer imod Trump, ikke var blevet inviteret til at deltage i Det Hvide Hus' medie-pool.

Og hvor var disse medier og deres ensrettede politikere, da regeringerne Bush og Obama, bakket op af hele det »vestlige værdifællesskab«, i årevis bombarderede staterne i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien og bevæbnede terroristgrupper, og som har kostet over én million mennesker livet og bragt usigelige lidelser over mange millioner familier, og uden hvilken fremfærd den nuværende form for flygtningekrise overhovedet ikke ville have eksisteret?

I stedet for blot at modsætte sig Trumps krav om, at Europa må bruge flere penge til den militære oprustning, af den simple grund, at der ikke eksisterer noget trusselsscenario, fordi Warszawapagten ikke længere findes, og fordi, Rusland ikke har nogen erobningsplaner – hverken over for de baltiske stater eller over for Polen eller nogen som helst andre – alt imens NATO og EU derimod har udvidet sig til Ruslands grænser, så reagerer disse medier ikke mindre hysterisk med krav om Tysklands og EU's atomoprustning. »Har EU brug for bomben?«,

skrev for nylig medarbejdere på den åh, så liberale avis *Die Zeit*, Peter Dausend og Michael Thumann, og afslørede således, hvor de egentlige krigsmagere sidder – nemlig i dettes blads redaktionslokaler.

Det neoliberale, neokonservative establishment er ganske enkelt ude af stand til at analysere og på afgørende vis rette sit mislykkede paradigme.

Endnu et eksempel på denne holdnings absurditet er EU's seneste fremfærd over for højhastighedsjernbanen, finansieret af Kina, mellem Beograd og Budapest. Denne 350 km lange strækning, som første gang blev foreslået i 2013 af præsident Xi Jinping, og som vil forkorte rejsetiden mellem disse to hovedstæder fra otte til tre timer, er selvsagt en stor fordel for de berørte lande, Serbien og Ungarn, men også for hele Balkan. Men nu har EU indledt en undersøgelse af, om projektet er finansielt bæredygtigt (!), og om det overholder EU's retningslinjer. Og så er Serbien ikke engang medlem af EU!

Befolkningerne i alle Balkanstaterne er sig smerteligt bevidst, at EU ikke har virkeliggjort én eneste af de transportkorridorer, som oprindeligt blev besluttet på EU's transportministerkonference i 1994 på Kreta, men som derefter alle faldt som ofre for EU-kommissionens og ECB's 'nøjsomhedspolitik', nedskæringer. Det bør således ikke undre nogen, at de central- og østeuropæiske stater, såvel som Balkanlandene, ser deres fremtid i forlængelsen af den Nye Silkevej, Kinas »Bælt & Vej-initiativ«, som tilbyder dem et perspektiv for at deltage i det mest dynamiske og største infrastrukturprojekt, verden nogen sinde har set. Men, i stedet for at acceptere Kinas mange tilbud om samarbejde og virkeliggøre de enorme, økonomiske muligheder, der ligger i alle de eurasiske staters samarbejde, i et win-win-samarbejde, så forsøger det neoliberale EU-bureaukrati ud fra en svaghedsposition at udøve en magt, som det for længst, i betragtning af EU's sørgelige tilstand, har mistet.

Herom skriver *Global Times*: »EU gennemgår tydeligvis svære tider og forsøger tydeligvis at bevise sin autoritet, idet den forordner undersøgelser og omvurderinger, men EU befinder sig i en blindgyde. Det er uklart, hvilke interesser, EU-undersøgelsen skal tjene.«

Kina må forsøge at overbevise EU om fordelene ved samarbejde.

Knap så forestillingsforladt er det Londonbaserede, næststørste rådgivningsfirma i verden, PricewaterhouseCoopers (PwC), som operer i 152 stater med 756 kontorer og 223.000 ansatte. De har netop udgivet en omfattende undersøgelse med titlen, *PwC B&R Watch: China and Belt and Road Infrastructure; 2016 Review and Outlook*, hvor det ved hjælp af mange grafiske fremstillinger og illustrationer fremstilles, hvilket enormt potentiale Kinas Silkevejsinitiativ har. Dette initiativ vedrører allerede tre kontinenter og 66 stater og strækker sig fra Litauen til Indonesien, som alle nyder godt af en eksplosiv vækst, og bringer enorme fordele for transport, udvinding af energi, kommunikation, sundhedssektor og endnu flere områder.

EU's besynderlige holdning er for længe blevet genstand for diskussion i Asien. Allerede for et år siden spurgte S. Rajaratnam School of International Studies i en artikel, om EU allerede var kommet for sent til det Nye Silkevejstog? De europæiske medier fokuserede udelukkende på kinesiske opkøb og forsømte fuldstændigt at belyse det enorme potentiale, der for alle parter resulterer af et samarbejde med Kina. Følgelig er Europas borgere ekstremt dårligt informeret.

Selv om karnevalsrådet »Mainz når byen synger og ler« på ingen måde er så vigtigt, som det måske kan synes for dette eller hint opblæste hoved, så er dette års version imidlertid på eksemplarisk vis velegnet til iagttagelse af den ondsindede karakter af etablisementets gruppenarcissisme, der i det mindste selektivt var samlet i publikum. Nogle af indlæggene, som f.eks. indlæggende fra Hanz-Peter Betz og Lars Reichow,

havde så godt som intet mere med humor at gøre og var kun giftige fornærmelser på allerlaveste plan af Trump, som publikum – hvis man skal tro kameraføringen – reagerede samstemmende på.

Disse indlæg afslører ikke blot en dårlig smag, men reflekterer også en aggression, der gør det tydeligt, hvor skrøbelig den politiske situation er, og hvor tynd det »vestlige værdifællesskabs« facade allerede er blevet. Bag denne facade findes netop dette krav om at være enegældende, som er forbundet med den unipolære verdensorden, og som ikke var krigene i Mellemøsten og Sydvestasien, bygget på løgne, én eneste demonstration værdigt. Netop af denne grund råber de neoliberale, neokonservative efter den »pæne« Obama. Og det er ikke så meget Trump, der har vanskeligt ved at finde Tyskland på verdenskortet, som en af disse såkaldte komikere mente, som det er dem selv, når det drejer sig om at vide, hvor Yemen findes på kortet.

I de kommende måneder vil verden fortsat forandre sig lige så dramatisk, som vi har set det i det forgangne år. Hvis vi er heldige, vil det komme sådan, som det allerede var sidste gang, da et system gik til ende: Der vil være mange vendekåber, og nogle vil forblive betonhoveder. Forskellen er den, at der denne gang er et stort antal stater, der allerede er i færd med at etablere en helt ny form for samarbejde mellem staterne. De europæiske nationer har valget mellem enten at samarbejde om menneskehedens fremtidige skæbnefællesskab, eller også snart at komme til at høre til »de ynkværdige«.

Foto: Oprustning af den Europæiske Union og NATO? »Har EU brug for bomben?«, skrev for nylig den åh, så liberale, tyske avis Die Zeit. I modsætning hertil rapporterer PricewaterhouseCoopers (PwC), hvilket enormt potentiale, Kinas Silkevejsinitiativ har.

Vil kun nogle få ledere fra EU deltage i Silkevejsforum i Beijing?

25. feb., 2017 – Pr. dags dato er der kommet tilsagn til deltagelse af ledere fra Storbritannien, Frankrig, Italien og Schweiz i Bælt & Vej Forum, der skal afholdes i maj måned i den kinesiske hovedstad. Der foreligger f.eks. endnu ingen indikation på, at Tyskland også vil deltage. Mangler der interesse fra den europæiske side, som også i øjeblikket har EU-kommissionen, der undersøger, hvorvidt de kinesiske investeringer i infrastruktur i flere Balkan-lande, er »lovlige«? (Se: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=18106>)

En artikel, udgivet af Singapores S. Rajaratnam School of International Studies, stillede allerede i marts sidste år spørgsmålet, om EU allerede var kommet for sent til Bælt & Vej-toget. Artiklen nævnte forskellige perspektiver og synspunkter blandt europæiske hovedstæder, og manglen på en fælles EU-stemme om Kinas planer.

»EU's befolkning er stadig ikke særlig bevidst om initiativet med OBOR (One Belt, One Road – Bælt & Vej)«, iflg. artiklens forfattere. De kritiserede også de europæiske medier for at fokusere for meget på kinesiske fusioner og erhvervelser, snarere end at analysere fordelene ved en langsigtet relation, baseret på en bedre forståelse af gensidige værdier og interesser. Holdningen hos medier og eliten i Europa har tilsyneladende ikke ændret sig meget siden da.

Den pågældende artikel indikerede ligeledes, at Kina havde brug for at opdatere sin diplomatiske indsats over for

offentligheden om Bælt & Vej-initiativet, for at være med til at opbygge tillid blandt europæere. Bælt & Vej-forummet i maj måned i år burde kunne give Kinas ledere en platform til at gøre præcis dette.

EU-dinosaurerne har ikke længere magten

22. feb., 2017 – Den europæiske Unions anti-humane system har ikke længere magten, med medlemslande, der i stigende grad træffer beslutninger for deres nationer og trodser Bruxelles' og Frankfurts såkaldte myndigheder. EU-institutioner reagerer ved at blive mere aggressive over for sådanne lande, hvilket blot fremrykker opløsningen af selve EU.

To nylige tilfælde sætter fokus på denne tilstand: aftalen mellem Ungarn og Kina om en højhastighedsjernbane mellem Budapest og Beograd, og den italienske beslutning om at trodse EU's regler for bail-in (ekspropriering af visse typer af bankindsud) og etablere et nationalt sikkerhedsnet for banksystemet.

EU-kommissionen forfølger en helt forkert kurs mht. den Nye Silkevej:

EU-kommissionen har indledt en undersøgelse af Beograd-Budapest-højhastighedsjernbanen, en 350 km lang linje, der udgør en strategisk del af Bælt-og-Vej-initiativets østeuropæiske rute. EU fokuserer især på Ungarn, et fuldt EU-medlem, og mindre på Serbien, der ikke er underkastet strenge EU-regler. China Railway International Corp. er entreprenøren, og Kinas Eksport-Importbank er financiereren.

EU vil afprøve, om kontrakten strider imod EU-love, som påbyder, at store aftaler skal udbydes i offentlig licitation. Den ungarske regering sagde, at den havde underskrevet kontrakten med Kina efter konsultationer med Bruxelles.

»Jernbanen udgør en stor del af Ét Bælte, én Vej-projektet«, sagde Tamas Matura, hjælpeprofessor ved Corvinus Universitet i Budapest. »Den ungarske sektion skal tjene som et svendestykke, der viser, at kineserne kan bygge i overensstemmelse med EU-standarder. Linjen vil reducere transporttiden fra otte til tre timer og vil blive forbindelsen mellem den kinesiskejede Piræus-havn i Grækenland, og Central- og Østeuropa.

Foto: Den serbiske premierminister Aleksandar Vucic holder en model af et højhastighedstog, mens han holder en tale ved åbningsceremonien for påbegyndelsen af byggeriet af Beograd-Budapest-jernbanen i Novi Sad, Serbien, 23. dec., 2015.

POLITISK ORIENTERING 23. februar 2017:

Kuppet i Ukraine i 2014:

Stop George Soros' kupforsøg i USA i 2017

Lyd:

Video 2. del

Soros til oprørske europæiske nationer: Tænk ikke engang på suverænitet

19. feb., 2017 – Ifølge en artikel fra 18. feb. publiceret af EurAktiv, sætter ikke-statslige organisationer, finansieret af agent for briterne George Soros, aggressivt ind imod den såkaldte Visegrad-gruppe, der består af Polen, Ungarn, Slovakiet og Tjekkiet, der angiveligt skulle være i færd med at udarbejde planer for at foreslå en reducere af EU-bureaukratiets Bruxelles-baserede magt og give national suverænitet tilbage til medlemslandene.

Visegrad-gruppen skal angiveligt være imod åben immigration, støtter Brexit, foreslår at minimere EU-bureaukratiet, reducere regulativer og »fjerne magt fra blokken«. Nogle af gruppens ledere har udtalt sig offentligt, ikke alene imod EU-politikker, men også imod Soros selv for hans åbenlyse indblanding i deres nationers interne anliggender. I sin tale om nationens tilstand den 13. februar, advarede den ungarske premierminister Viktor Orban om, at Soros-finansierede, ikke-statslige organisationer (NGO'er) forsøgte at undergrave lande, der har anti-globaliseringsregeringer. »Der er her tale om store rovdyr, der svømmer rundt i vandet, og det er George Soros' transnationale [rovdyr]«, sagde han, »med tonsvis af penge og internationalt tungt artilleri.«

I sidste måned fremkom Ungarns udenrigsminister Peter Szijjarto med anklager om, at Soros »gerne så denne regering tabe; han vil gerne ligesom 'fyre' denne regering, fordi han ikke kan lide vores fremgangsmåde, ikke kan lide vores politik ... dette finder vi meget anti-demokratisk«.

Soros' håndlangere er kommet i højeste omdrejninger for at imødegå dette. Katarzyna Pelczynska-Naieca, direktør for programmet Åbent Europa ved Polens Batory-organisation, stiftet af Soros i 1980'erne, sagde til EurAktiv, at »en styrkelse af medlemsstaternes suverænitet vil være skadeligt for Polens position i Europa«.

14. februar rapporterede *Breitbart News*, at Soros' Human Rights Watch (HRW) har fastslået, at Polen repræsenterer en »alvorlig ydre trussel« til den Europæiske Union pga. af Polens »åbenlyse nationalistiske og anti-rettigheds-form for populisme«. HRW's direktør for fortalervirksomhed, Philippe Dam, krævede, at EU-kommissionen udløser den aldrig tidligere brugte paragraf 7 i Lissabontraktaten for at fratage Polen dets stemmeret i Europarådet.

Fra Ungarn forsvarede Robert Cxehi fra det Soros-finansierede Europæiske Universitet skingert EU og Europarådet og sagde, at, hvis der er problemer i blokken, så skyldes de »inter-gouvernementale institutioner og medlemsstater«.

EU-Imperiet er det Fjerde Rige

14. feb., 2017 – I et interview med Sputnik Italien fokuserede den italienske, økonomiske ekspert Alberto Bagnai på den økonomiske krise i Europa, og hvordan den havde betydet

katastrofe for Italien, der tidligere i 2008 var blevet ramt af den økonomiske nedsmeltning.

Bagnai kritiserede især den offentlige meningsdomstol, hvor enhver, der forsvarer sit lands nationale interesser, identitet eller evne til at kontrollere sine grænser, fordømmes som en populist.

»Dette sker, fordi vi lever i en historisk periode, hvor kun multinationale selskaber ejer suverænitet. Det er klart, at mediernes afvisende reaktion på ideen om, at folk også kan eje suverænitet og identiteter, spiller i hænderne på nogen«, sagde han.

Bagnai kommenterede yderligere den kendsgerning, at der er 90 NATO- og USA-atombomber på italiensk jord, noget, som han siger, sætter spørgsmålstegn ved, om Italien rent faktisk er et suverænt land.

»At Italien skulle besidde suverænitet er udelukket, og problemet er, at tiden er inde til at forstå, at vi bør drage fordel af situationen og forhandle de bedste betingelser for vort land nu, [og adressere] forholdet mellem bossen og hans lokale repræsentant, Tyskland«, sagde han.

Bagnai fortsatte, at »det er meget usandsynligt, at Rom igen vil blive hovedstaden i Imperiet i de kommende år ... I betragtning af, at vi er et afhængigt land, kan vi enten gå i retning af en Europæisk Union, der de facto er blevet det Fjerde Rige, som USA er imod, eller vi kan opnå lidt autonomi ved at forhandle med Rusland og Washington«, sagde han. »På samme måde er gensidig tilnærmelse ikke nødvendigvis en negativ ting. Det er meget bedre end at kaste atombomber på hinanden«.

Sputnik Tyskland kørte en version af interviewet, der blev gennemført ved et møde i det italienske Deputeretkammers »Cenacolo«-værelse, sponsoreret af det nyfødte »Centro Studi Machiavelli«. De øvrige talere inkluderede den tidligere

Vatican-bankier Ettore Gotti Tedeschi og tidligere redaktør af ugemagasinet *Italia*, Marcello Veneziani.

Bagnai var blandt de fremtrædende talere ved det nylige møde i Milano, »Efter euroen«, med Marco Zanni, Marcello Foa, Claudio Borghi og leder af Lega Nord, Matteo Salvini.

<https://sputniknews.com/europe/201702141050653385-europe-italy-economic-crisis-globalization/>

Foto: Den italienske økonom, Alberto Bagnai.

George Soros: Vesten må gå i krig med Rusland, eller også vil EU dø

15. feb., 2017 – Under titlen »Putin er en større trussel mod Europas eksistens end ISIS«, kræver George Soros i en kronik i *The Guardian* den 11. feb., men som blev ændret 14. feb., en krig med Rusland, eller også vil EU kollapse.

»Lederne af USA og EU begår en grov fejl, når de tror, at præsident Vladimir Putins Rusland er en potentiel allieret i kampen mod Islamisk Stat«, skriver Obamas hovedstøtte. »Putins mål er at fremelske EU's opløsning, og den bedste måde at gøre dette på er ved at oversvømme Europa med syriske flygtninge.«

Galningen siger, at Ruslands militære operationer i Syrien primært har til formål at drive civile ind i EU. Han indrømmer, at, »Som sagerne står, så står EU til at gå i opløsning«, men, hævder han, det gør Rusland også. »Faktum er, at Putins Rusland og EU er engageret i et kapløb med tiden: spørgsmålet er, hvem af dem, der først kollapser. ISIS udgør

en trussel mod dem begge, men det bør ikke overvurderes. Angreb, der er udført af jihadistiske terrorister kan, hvor rædselsvækkende, de end er, ikke sammenlignes med den trussel, der udgår fra Rusland.«

Soros finansierer og fremmer også den 'farvede revolution' imod Trump i Washington. Farven er brun.

Topeurokrater ophidset over Trump

13. feb., 2017 – Præsident for EU-kommissionen, Jean-Claude Juncker, som allerede for flere måneder siden sagde, at han ville træde tilbage i tilfælde af et Brexit-resultat i Storbritannien for at forlade EU, synes nu at være nærmere sin bebudelse. I et interview med Tysklands DLF-radio i går sagde Juncker, at han ikke ville genopstille til posten. Han sagde, at han var dybt bekymret over amerikanske og britiske planer om at pille EU fra hinanden, og særdeles bekymret for den mulighed, at Ted Malloch bliver den næste amerikanske ambassadør til EU. Juncker ville ikke engang udelukke, at Malloch, hvem han anklagede for intet at vide om Europa, kunne blive nægtet officiel akkreditering af EU.

Junckers embedsperiode løber frem til efteråret 2019. Han indikerede ikke, at han ville trække sig tilbage inden da, men der går rygter om, at han kunne gøre det, hvis interne EU-problemer vokser i de kommende uger: hollandske og franske valg, voksende uoverensstemmelser med Trump og lignende. I denne uge vil Juncker have sit første, direkte møde med Trump-administrationen, hvor han modtager vicepræsident Pence i Bruxelles. Andre topeurokrater vil mødes med topmedlemmer af

Trumps administration, så som udenrigsminister Tillerson og forsvarsminister Mattis, som besøger Europa i denne uge.

En frygt for, at Trump kunne drive dybe kiler ind i EU og euroen, blev også udtrykt af Michael Roth, udenrigsminister for europæisk politik, der advarede EU-regeringer om ikke at underskrive bilaterale aftaler med USA, men stå sammen imod Trump og modstå Brexit-virussen.

Topeurokrater er ophidset over præsident Trump; her, EU-kommissionspræsident Jean-Claude Juncker ...

Vogt jer for Soros' humanitære tiltag!

6. feb., 2017 – Lige i rette tid for EU's særlige flygtningetopmøde på Malta den 3. feb., fremlagde det Soros-associerede European Security Initiative – der også var med til at skabe Det Europæiske Råd for Udenrigsrelationer i Bruxelles, finansieret af Soros – en plan for EU-aftaler, med EU-Tyrkiet-aftalen som model, for at nedbringe strømmen af flygtninge fra Afrika. På den ene side skal EU-grænsekontrolagenturet Frontex og dets efterfølger beskytte Europas sydlige grænser og styre, hvor flygtningene bliver landsat – fortrinsvis i Italien og Grækenland. På den anden side må der forhandles om aftaler for at tage flygtningene tilbage med nordafrikanske lande, men også med stater som Gambia og Nigeria, med genplaceringsprogrammer »i stor skala« i samarbejde med FN's Flygtningehøjkommissariat.

Alt dette skal ske for at nedbringe det totale antal flygtninge til 100.000 om året og ville gøre detentionslejrene i Nordafrika overflødige, fremfører ESI i det, der kun rent

overfladisk ser ud som et humanitært alternativ til de politikker, der i øjeblikket diskuteres af EU.

Planen, præsenteret af ESI-direktør Gerald Knaus, der også udarbejdede grundlaget for omtalte aftale mellem EU og Tyrkiet, hænger sammen med et andet Soros-projekt ved navn »Humanity Ventures«, som han og firmaet MasterCard netop har præsenteret ved det nylige Davos Økonomiske Verdensforum. Her ville et netværk af NGO'er og lignende tage sig af flygtninge, i samarbejde med MasterCard og hjælpeorganisationer, mht. husly, mad, lægebehandling og lignende. Dette er øjensynligt en »win«-situation for Soros, der ønsker at rekruttere andre selskaber til at deltage, med en indsprøjtning på op til \$500 million; heraf kunne \$50 million gå til Humanity Ventures. Denne flygtninge-catering, der slås op som et alternativ til den nuværende gren for menneskehandel, forventes også at skabe en smuk profit for dem, der deltager i den.

Formand for EU-rådet Donald Tusk: Europa konfronteres med eksistentiel trussel fra Rusland, Kina og nu USA

31. jan., 2017 – Når man hører de europæiske »lederes« seneste ordskvalder, ved man ikke, om man skal le eller tilkalde en ambulance, så disse stakkels mennesker kan komme i ordentlig lægebehandling, af hensyn til offentlighedens sikkerhed. Nu har formanden for Det europæiske Råd, Donald Tusk, fra Polen,

en af Den europæiske Unions tre »præsidenter«, krævet, at Europa forener sig imod den eksistentielle trussel, som udgøres af Rusland, Kina – og nu USA!

I et brev, skrevet til EU-medlemsnationernes ledere forud for EU-topmødet i Malta i denne uge, advarer Tusk om, at EU's udfordrere er »farligere end nogensinde«. Disse farer, der kommer fra et »selvhævdende Kina, især på havene; Ruslands aggressive politik mod Ukraine og dets naboer; krig, terror og anarki i Mellemøsten og Afrika, hvor radikal islamisme spiller en hovedrolle, såvel som også bekymrende erklæringer fra den nye, amerikanske administration, gør vores fremtid yderst uforudsigelig«. I anden række udgøres farerne af euro-skepticisme og de pro-europæiske elitors svaghed.

Men for Tusk er truslen fra udlandet langt den farligste: »I dag må vi klart hævde vores værdighed, et forenet Europas værdighed – hvad enten vi taler med Rusland, Kina, USA eller Tyrkiet... Vi må gøre det ganske klart, at opløsningen af Den europæiske Union ikke vil føre til genoprettelsen af en eller anden mytisk, fuld suverænitet af dens medlemslande, men derimod til deres reelle og faktiske afhængighed af de store supermagter; USA, Rusland og Kina. Kun sammen kan vi være helt uafhængige.« Med andre ord, hvis man forsøger at genvinde ens suverænitet fra EU, så bliver man en del af det Nye Paradigme!

(Tusk kunne have været mere farverig og advaret om truslen fra barbarerne fra de russiske stepper, den gule trussel, tyrken og dem, der pønser på at fratage kongerne deres guddommelige ret til at herske.)

Ifølge den tyrkiske avis *Yeni Safak* sagde europæiske diplomater, at højtplacerede nationale regeringsfolk og diplomater havde diskuteret en mulig respons til Trump ved et møde i Bruxelles mandag, men mere fattede personer advarede om, at europæerne ikke skulle handle overilet og fremmedgøre en hovedallieret.

Foto: Formand for Det europæiske Råd, Donald Tusk